ஞானபாநு.

VOL - I. தொகுதி-௧. | JULY 1913. ப்ரமாதீச௵ ஆடி௴ | NO - 4. பகுதி - ௪.

பஹிரங்க இரகஸ்யம்.

சென்ற மாதத்தில் 'சிவோகம்' என்ற ஆநந்த பேரிகையை அடித்தோம். இப்பொழுது 'சிவோகம்' என்ற ஸ்ருதியின் பொருளை ஆராய்வாம். 'சிவோகம்' என்றால் 'சிவம் நான்', அதாவது, 'ஆநந்தமே நான்', என்று பொருள்படும்.

சுக துக்க மோகங்களற்று ஸ்வஸ்தமாயிருப்பதே ஆநந்தமெனப்படும். அந்நியமேயின்றி அனைத்தும் தானாயிருப்பதே ஆநந்தமெனப்படும். இத்தகைய ஆநந்த சொரூபம் 'நான்' என்றால் சிலர் பரிகசிப்பர்; சிலர் பயந்திடுவர். ஆனால் இந்த ஸ்ருதிவாக்கியம் ஸ்வாநுபவத்தில் உண்மையாயிருக்கின்றதினால், அநுபவ உண்மைகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ள நாம் இந்த வேத வாக்கியத்தை யுக்திவாயிலாக ரூபித்து ஸ்திரப்படுத்துவோம்.

'நான்', 'நான்' என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்கிற 'நான்' என்பது என்ன? 'நான்' என்று உலகினர் வியவகரிக்கும் பொழுது நரம்பு எலும்புகளால் கட்டப்பட்டுள்ள மாமிசபிண்டமாகிய இந்த சரீரத்தையே 'நான்' என்று நம்பி வியவகரிக்கின்றனர். 'நான் போகிறேன்', 'நான் வருகிறேன்', என்னும் பொழுதெல்லாம் 'நான்' என்று இச்சரீரத்தையே குறிப்பிட்டாலும், 'என் உடம்பு அசௌக்கியமாயிருக்கிறது', 'என் கால்கள் நோகின்றன', என்று கூறும் பொழுதெல்லாம் உடம்பு, கால்கள் முதலியவைகளை 'நான்' என்பதினின்றும் வேறுபடுத்தி இவைகள் உடைமைகளாகவும் 'நான்' உடையவனாகவும் வியவகரித்துக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது 'நான்' சரீரம் அன்று என்று ஏற்படுகின்றபடியால் பிராணனை 'நான்' என்று அபிமானிக்கலாமோ என்றால், பிராணனும் 'நான்' அன்று. 'எனது பிராணன் போகின்றது' என்று 'நான்' என்பது உடையவனாகவும் பிராணனை உடைமையாகவும் வேறுபடுத்திக் கூறுகின்றனரன்றோ? ஆகையால் பிராணனும் 'நான்' அன்று. இங்

னமே 'என்மனம் வருக்தமடைகின்றது', 'என் அறிவு தடுமாறுகின்றது', 'என்சுகத்திற்குப்பங்கம் நேரிட்டது', என்று இவ்வாறுப சொற்களைச் சொல்லும்பொழுது 'நான்' என்பது உடையவனுகவும் மனம், அறிவு, சுகம் முதலியவை உடைமைகளாகவும்வேறுபடுத்தியே பேசுகின்றோம். ஆகையால் அன்னமயப், பிராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆநந்தமய கோசங்கட்கும் அப்பால் 'நான்' என்றொன்று இன்னதென்று புலப்படாததாய் ஆனுல் எப்பொழுதும் உள்ளதாய் இருக்கின்றது. இந்தக் கோசங்களும் மற்றும் 'நான்' என்பதன்று. இந்த 'நான்' ராமனிடத்திலும் கிருஷ்ணனிடத்திலும் கேசவனிடத்திலும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் எல்லாரிடத்திலும் ஏகமாய் விளங்குகின்றது. 'நான்' என்று வியவகரிக்காதவர் எவர் இருக்கின்றனர்?

சரீரத்தையோ, மனத்தையோ, பிராணனையோ புத்தியையோ 'நான்' என்றால், 'நான்' என்பது எல்லாரிடத்திலும் சிறிதும் வித்தியாசம் இல்லாமலிருக்க, சரீரம் முதலியவை வித்தியாசப்படுவானேன்? அவலட்சணமான அங்கப்பழுதுள்ள சரீரத்தையோ, சோகம், சோம்பல் முதலியதமோகுணப்பிரதானமானமனத்தையோ, குயுக்திநிறைந்த குதர்க்கபுத்தியையோ உடையவர்களிடத்திலும்சாமுத்திரிகா சாஸ்திர லட்சணங்களமைந்தசரீரத்தையோ, உற்சாகம், சாந்தம், சந்தோஷம் முதலியசத்துவகுணப் பிரதானமானமனத்தையோ, யுக்திபூர்வக நியாயங்கள் நிறைந்த புத்தியையோ உடையவர்களிடத்திலும் 'நான்' என்பது பிரகாசிக்கின்றது. பலவிதத்திலும் வித்தியாசப்பட்டவஸ்துக்களிடத்தில் ஒருவிதத்திலும் வித்தியாசம் இல்லாமல் 'நான்' விளங்குகின்றது. ஆகையால் 'நான்' சர்வவியாபகமாயிருக்கிறது. "என்னைத்தவிரமற்றிங்கேதுமில்லை என்னை", பிண்டமாகிய சரீரமும் அண்டமாகிய பிரபஞ்சமும் எனது உடைமைகளே.

"நானே எனது மாயாஜால மகாசாமர்த்தியத்தினுல்இவ்வுலகமாகவிரிந்திருக்கின்றேன். சூரியனும்நானே. சந்திரனும் நானே. நட்சத்திரங்களும் நானே. அண்ட பிண்ட சராசரங்களெல்லாம் நானே. சத்துருவும் நானே; மித்துருவும் நானே. எஜமானனும் நானே; ஊழியனும் நானே. திரிலோகாதிபதியாகிய ஈஸ்வரனும் நானே; ஈஸ்வரனை ஏற்றிப்புகழ்பவனும் நானே. என்னைத்தவிர

வேறு இல்லவேயில்லை. சத்தியம்." என்று உபநிஷத்துக்கள் கோஷிக்கின்றன.

"நா னென நிறைந்திருந்த ஞானமா நானே" இணையற்றதாய் எங்குமுள்ளதாய் இரண்டற்றதாய் உள்ளது. சரீரம் முதலிய ஜடவஸ்துக்களை உடைமைகளாகப் பாவித்து, 'நான்' என்பதைப் பிரித்துப் பார்த்தால், எல்லாவற்றிலும் அந்தர்க்கதமாய் மிஞ்சியுள்ளது 'நான்'. ஜடவஸ்துக்களாகத் தடித்த பொழுதும் 'நான்' என்பது நீங்கிற்றில்லையாகையால், 'நான்" என்பதே உண்மை, மற்றவையெல்லாம் இன்மையே என்று ஏற்படுகின்றது. வித்தியாசபாவனைகளை யெல்லாம் "கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்ற சித்து நானே."

" எனக்குச் சந்தேகமுமில்லை, பயமுமில்லை. நான் ஒருபொழுதும் மரணத்தை அறியேன். நான்எப்பொழுதும்பெற்றோரற்றவன்; ஏனென்றால் நான் எப்பொழுதும் பிறந்தவனேயன்று. நானே எல்லாமாயிருக்கும்பொழுது, எனக்குச்சத்துருக்களேது? நான்சச்சிதாநந்த சொரூபி. நானே வஸ்து. நானே வஸ்து'

என்று ஓர் மகான் கானம் செய்துள்ளார். ஆகா! இவ்வாக்கியத்தின் பெருமையேபெருமை. "நான்" இரண்டற்று ஓரே வஸ்துவாய் இலங்கும் பொழுது பயம் என்பதேது? தலையின் மேல் இடி விழுந்தால் அந்த இடியும் "நான்"தான். கொடூரகுணத்தையுடைய புலியும் "நான்" தான். ஜீவிதகாலத்தை ஜீரணம் செய்கின்ற மரணமும் "நான்" தான். இரண்டு வஸ்துக்கள்தென்படும் பொழுது பயம் உதிக்கின்றது. ஏகவஸ்துவாக விளங்கும் பொழுது எதைக்கண்டு எதுபயப்படுவது? 'ஒருவரை யொருவர் நேசியுங்கள்' என்ற உத்தமவாக்கியத்தை நாம் அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறோம். ஏன்நேசிக்கவேண்டும்? மற்றவர்களும் நாமும் 'நான்'தான். பிபீலிகாதி பிர்மபரியந்தம்"நான்"தான். இத்தகைய வேதாந்த நீதியை நாம் சிரவண மனந நிதித்தியாசனதிகளால் ஜனசமூகத்தில் அநுபவத்திற் கொண்டுவருவோமாயின் அன்பாகிய வெள்ளம்கரைபுரண்டு பெருக்கெடுத்து அனைவரையும் ஆநந்த சாகரத்தில் கொண்டுசென்று சேர்ப்பிக்கும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?.

ஆதலால் 'நான்' என்பதைப்பற்றியுள்ள ஆராய்ச்சியே வித்தையாகும். மற்றவையெல்லாம் அவித்தையே. மாந்தர் சாதாரண

மாகச் சம்பாஷிக்கும் பொழுதெல்லாம் 'நான்'என்ற பதமே மிஞ்சி நிற்கின்றது. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களிலும் சதா நிறைந்து விளங்குகின்ற 'நான்' என்பதன் லட்சணத்தை ஆராய்ந்து அறியாமல் பிறவஸ்துக்களை நாம் ஆராய்ச்சி செய்கின்றோம். தன்னுடைய சொந்தஸ்திதியையே அறியாமல் பிறவற்றின் ஸ்திதிகளை அறிபவனும் அறிய முயற்சிப்பவனும் பித்தனென்றே பெரியோர் கூறுகின்றனர். "நான்" என்பது பஹிரங்கமா யெல்லோரும் அறிந்ததாயினும், "நான்" என்பதைப்பற்றியுள்ள அறிவோ எவரும் அறியாத இரகஸ்யமா யிருக்கின்றது. "நான்" என்பதே பஹிரங்க இரகஸ்யம்.

சிவம்.

ஸ்ரீமத் விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள் எழுதிய ஒருகடிதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

யோகஹாமா
10-7-1893.

அரிய—,

எனது நடவடிக்கைகளைப்பற்றி தங்களுக்கு யான் அறிவிக்காமலிருப்பதற்காக மன்னிக்கவும்.

அடுத்த ஊர் பினங்கு. இது மலேயதீபகற்பத்தில் கடலோரமாயுள்ள பூமியின் ஒரு பாகம். மலேயர்களெல்லாரும் மகம்மதியர்கள். இவர்கள் பூர்வகாலங்களில் வியாபாரிகட்கு மிக்க பயங்கரத்தை உண்டு பண்ணிப் பெயர் பெற்ற கடற் கொள்ளைக்காரர்களாயிருந்தனர். ஆனால் தற்கால யுத்தக்கப்பல்களின் பயங்கரமான பீரங்கிகள் மலேயர்களை மிகவும் சாந்தமான தொழில்களில் பிரவேசிக்கச்செய்து விட்டன. பினங்கிலிருந்து சிங்கப்பூர் போகும் மார்க்கத்தில், நாங்கள் உயர்ந்த மலைகளுடன் விளங்குகிற சுமாத்திரா தீவைக் கண்ணுற்றோம்; கப்பலின் தளகர்த்தர் ஆதிகாலங்களில் கடற்கொள்ளைக்காரர்களின் பிரியமான வாசஸ்தலங்களெனச் சில இடங்களை எனக்குக் காண்பித்தார். சிங்கப்பூர் ஸ்ட்ரெயிட்ஸ் ஸெடில்மெண்ட்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற பிரதேசத்தின் ராஜதானியாகும். கமுகு முதலிய அழகிய விருட்சங்களடர்ந்த ஒரு நேர்த்தியான தோட்டம் அங்கு இருக்கிறது. (Traveller's

palm) என்ற அழகிய விசிறி போன்ற மரம் இங்கு ஏராளமாய் வளர்கிறது; (Bread-fruit) மரமும் மிகவும் அதிகம்.

இங்குள்ள ஜனங்கள் சென்னைவாசிகளவ்வளவு கறுப்பு அல்லாவிடினும், சிறிது கறுப்புத்தான். சிங்கப்பூரில் ஒரு நேர்த்தியான காட்சிச்சாலையும் இருக்கிறது.

அடுத்தது ஹாங்காங். சீனதேயத்தை அடைந்து விட்டதாக நீங்கள் உணர்வீர்கள். சீனதேசத்துப் பாவனைகள் அவ்வளவு அதிகம். வேலையெல்லாம், வியாபாரமெல்லாம் அவர்கள் கையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. ஹாங்காங் உண்மையான சீன தேசம் தான். கப்பல் நங்கூரம் போட்டவுடன், நூற்றுக்கணக்கான சீனப்படகுகள் உங்களைக் கரையிற்கொண்டு போய்ச்சேர்ப்பதற்கு உங்களைச் சுற்றிவளைந்து கொள்கின்றன. இரண்டு சுக்கான்களுடன் கூடிய இப்படகுகள் ஒரு மாதிரி வியக்கத்தக்கவையே. படகுக்காரன் படகிலேயே தனது குடும்பத்துடன் வசிக்கிறான். கைகளினால் ஒன்றையும் ஒரு பாதத்தினால் மற்றொன்றையும் சமாளித்துக்கொண்டு அநேகமாய் எப்பொழுதும் சுக்கான்களில் இருப்பவள் மனைவிதான். இந்த ஸ்திரீகளில் அநேகமாய் ஒவ்வொருவருடைய முதுகைச் சேர்த்து ஒரு சிறுகுழந்தை கட்டியிருப்பதையும் அந்தச்சிறிய சீனனுடைய கைகளும் கால்களும் ஸ்வதந்திரமாய்விடப்பட்டிருப்பதையும் நீங்கள் பார்க்கலாம். அவள் மிகப்பாரமான மூட்டைகளைத் தள்ளிக்கொண்டும் அத்தியாச்சரிய சாமர்த்தியத்துடன் படகுக்குப் படகு தாவிக்கொண்டுமிருக்க, சிறிய சின்ன் தனது தாயாருடைய முதுகில் மிகவும் அமைதியாய் அசைந்து ஆடிக்கொண்டிருப்பது பார்ப்பதற்கு அற்புதக்காட்சியா யிருக்கிறது.

குழந்தை சீனன் தனது சிறியதலை உடைந்து தூளாகப் போகும்படியான ஆபத்திற்குள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அகப்பட்டுக்கொள்கிறான்; ஆனால் அவன் அதை சிறிதும் லட்சியம் செய்வதில்லை. இந்தச் சுறுசுறுப்பான ஜீவிதத்தில் அவனுக்கு பிரமையில்லை யென்று தோன்றுகிறது; பைத்தியம் பிடித்ததுபோல் சுறு சுறுப்பாயுள்ள தாயாரினால் அவ்வப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற ஒரு துண்டு ரொட்டியைப் பகுத்துப்பார்ப்பதில் அவன் மிகவும் திருப்தியடைந்துள்ளான். சீனக்குழந்தை உண்மையான ஒரு

தத்துவ ஞானிதான்; உங்களது இந்தியச் சிறுவன் நான்குகால்களாலும் தவழ்வதற்குக்கூட முடியாமலிருக்கும் வயதில், சிறிய சீனன் அமைதியாய் வேலை செய்யப்போகிறான். அவன் ஆவசியகத்தைப் பற்றியுள்ள ஞானத்தை அளவுக்குமிஞ்சி அறிந்திருக்கிறான். சீனர்களும் இந்தியர்களும் விருத்தியடையாத நாகரீகத்தில் இருந்து வருவதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய கொடிய வறுமையேயாகும். ஒரு சாதாரண ஹிந்துவுக்காவது சீனனுக்காவது, அவன் வேறொன்றையும் நினைக்க முடியாதபடி அவனது தினசரி ஆவசியகம் அவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கிறது.

ஹாங்காங் மிகவும் அழகிய ஒரு பட்டணம். அது குன்றுகளின் சார்புகளில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; குன்றுகளின் உச்சிகள் நகரத்தைவிட அதிகக் குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றன. குன்றின் உச்சிக்குப்போவதற்கு அநேகமாய்ச் செங்குத்தான ஒரு டிராம்வேயிருக்கிறது; டிராம் வண்டி கம்பிக்கயிற்றினாலும் நீராவிச் சக்தியினாலும் இழுக்கப்படுகிறது.

நாங்கள் ஹாங்காங்கில் மூன்று நாள் தங்கி விட்டு ஒரு ஆற்றுக்கப்பால் 80 மைல் தூரத்திலுள்ள காண்டன் என்னும் பட்டணத்தைப் பார்க்கப்போனோம். ஆ! எத்தகைய சுறு சுறுப்பான காட்சி! ஜலத்தை அநேகமாய் மூடிக்கொண்டு எத்தனை எண்ணற்ற படகுகள்! வியாபாரம் செய்கிற படகுகள் மாத்திரம் அல்ல, வீடுகள்போல் வசிப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான படகுகளும் இருக்கின்றன. அவைகளில் அநேகம் எவ்வளவு பெரியன! உண்மையாக அவைகள் சுற்றிலும் தாழ்வாரங்களுடனும் இடையில் தெருக்களுடனும் எல்லாம் மிதந்துகொண்டுமுள்ள இரண்டு மூன்று மாடிகள் உயரமான வீடுகள் தான்!

சீனத்துரைத்தனத்தாரால் அந்நியர்களுக்கு வசிப்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு துண்டு பூமியில் நாங்கள் இறங்கினோம். எங்களைச் சுற்றி நதியின் இருபக்கங்களிலும் எத்தனையோ மைல் விஸ்தாரமாய் இந்தப் பெரிய பட்டணம் இருக்கிறது. துடிக்கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும் தள்ளிக்கொண்டும் சப்தமிட்டுக் கொண்டும் உள்ள மானிடராசிகளின் ஒரு காடு! ஆனால் இவ்வளவு ஜனத்தொகை இருந்தபோதிலும் இவ்வளவு

சுறு சுறுப்பு இருந்தபோதிலும் நான் பார்த்த மட்டில் அழுக்கு நிறைந்த பட்டணம் இது தான்; அழுக்கு நிறைந்த பட்டணம் என்றால் இந்தியாவில் பொருள்படும் அர்த்தத்தில் அன்று; ஏனென்றால் அழுக்கில் அணுவளவாவது வீணாய்ப் போகும்படி சீனர்கள் விடுவதேயில்லை. சீனன், ஸ்நாநம் செய்வதில்லை யென்ற விரதம் அநுஷ்டிக்கிறான்போல் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு கடைதான்; ஜனங்கள் மேற்றரையில் வசிக்கின்றனர். தெருக்கள் மிக மிக நெருக்கமாயிருக்கின்றன; நீங்கள் செல்லும் பொழுது இருபக்கங்களிலுமுள்ள கடைகளை அநேகமாய் தொட்டு விடுவீர்கள். கசாப்புக்கடைகளைப் பத்து அடி தூரத்திற்கு ஒருதரம் காணலாம்; நாய் மாமிசம், பூனைமாமிசம் இவைகள் விற்கப்படுகிற கடைகளும் இருக்கின்றன. சீன ஜனங்களில் எளியவகுப்பார் மாத்திரம் நாயை அல்லது பூனையைத்தின்கிறார்கள். சீனஸ்திரீயை ஒரு பொழுதும் பார்க்க முடியாது. வட இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்துக்களைப்போலவே அவர்களுக்கும் கண்டிப்பான அந்தப்புரங்கள் உண்டு; வேலை செய்யும் வகுப்பினருடைய ஸ்திரீகள் தான் காணப்படலாம். உங்களுடைய மிகவும் சிறிய குழந்தைகளுடைய பாதங்களினும் சிறிய பாதங்களையுடைய ஸ்திரீயை இவர்களுக்குள்ளும் அடிக்கடி பார்க்கலாம்; அவர்கள் தத்தித்தத்தி நடக்கிறார்கள்.

நான் சீனக்கோயில்களிற் சிலவற்றைப்பார்க்கச் சென்றேன் காண்டன் என்னும் பட்டணத்திலுள்ள மிகப்பெரிய கோவில் முதற்புத்த சக்கரவர்த்தியின் ஞாபகார்த்தமாயும் புத்தமதத்தின் ஐந்நூறு முதற் சிஷ்யர்களின் ஞாபகார்த்தமாயும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது மத்தியிலுள்ள உருவம் புத்தர்தான்; அவருக்குப்பக்கத்தில் கீழே சக்கரவர்த்தி உட்காரவைக்கப் பட்டிருக்கிறான்; சிஷ்யர்களின் உருவச்சிலைகள் மரத்திலிருந்து வெகு அழகாகச் செதுக்கப்பட்டு, இருபக்கங்களிலும் வரிசையாய்வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

காண்டனிலிருந்து மறுபடியும் ஹாங்காங்; அங்கிருந்து ஜப்பான். நாங்கள் இறங்கின முதலாவது துறைமுகம் நாகசாக்கி. சில மணி நேரம் இறங்கி பட்டணத்திற்குச் சென்றோம். என்ன எதிரிடை! பூலோகத்திலுள்ள சுத்தமான ஜனங்களில் ஜப்பானியர் ஒருவர். ஒவ்வொன்றும் சுத்தமாயும் அழகாயும் இருக்கின்றது.

அவர்களுடைய தெருக்கள் ஏறக்குறைய எல்லாம் அகலமாயும் நேராயும் ஒழுங்காய்ச் செப்பனிடப்பட்டவையாயும் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய சிறு வீடுகள் கூண்டுகள் போலிருக்கின்றன பச்சைப்பசேலென்று எப்பொழுதும் மரங்கள், செடிகளால் நிறைந்த குன்றுகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்தும் ஒவ்வொரு பட்டணத்திற்கும் பக்கத்தில் இருக்கின்றன. குள்ளர்களாகிய விநோத உடைதரித்த அழகிய ஜப்பானியர்கள், அவர்களுடைய நடையுடை பாவனைகள், ஒவ்வொன்றும் மனோரம்மியமாயிருக்கின்றன. ஜப்பான் கண் காட்சிக்கேற்ற மனோரம்மிய பூமியே! ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் பின்புறத்தில் ஒரு தோட்டம் உண்டு; அந்தத் தோட்டத்தில் ஜப்பானியர்களுடைய பாவனைரீதியில் சிறு செடிகளும், புற்றரைகளும், சிறு ஜலகட்டங்களும், சிறிய கற்பாலங்களும் வெகு நேர்த்தியாக இருக்கின்றன.

நாகசாக்கி யிலிருந்து கோப் என்ற பட்டணத்திற்குச் சென்றோம். இங்கே நான் கப்பலை விட்டு விட்டு, ஜப்பான் தேயத்தின் உள் நாட்டைப்பார்க்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன் யோகஹாமா விற்குத் தரைவழியாய்ச் சென்றேன்.

உள் நாடுகளில் ஒரு பெரிய வியாபாரஸ்தலமாகிய ஒசாக்கா, பழைய ராஜதானியாகிய கயாட்டோ, புதிய ராஜதானியாகிய டோக்கியோ ஆகிய இம்மூன்று பட்டணங்களையும் பார்த்தேன் டோக்கியோ கல்கத்தாவைவிட இருமடங்கு பெரிதும் இரட்டிப்பு ஜனத்தொகையுள்ளதுமாம்.

அங்கியர் எவரும் அநுமதிச் சீட்டு இன்றி உள் நாடுகளில் யாத்திரை செய்யக்கூடாது.

ஜப்பானியர்கள் தற்கால ஆவசியகத்திற்குத் தக்கவாறு நன்றாய் விழித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் பீரங்கிகளுடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பெற்ற ஒரு சைந்நியம் வைத்திருக்கின்றனர். இப்பீரங்கிகளை அவர்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவரே கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். இப்பீரங்கிகளினும் உயர்ந்தவை எங்கும் இல்லையாம். இன்னும் அவர்கள் அடிக்கடி கடற்படையைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். ஒரு ஜப்பானிய இஞ்சினீயரால் குடையப்பட்ட சுமார் ஒருமைல் நீளமுள்ள ஒரு திறப்பை(Tunnel) ப்பார்த்தேன்.

(தொடரும்)

பகவத்கீதை.

சாஸ்வதி என்னும் நமது நேயர் எழுதியது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லுகின்றான்.

(1) அங்ஙனம், இரக்கம் நிரம்பியவனாய், நீர் நிறைந்த துன்பக் கண்களுடையவனாய், ஏக்கமடைந்து நின்ற அவனை (அர்ஜுனனை) நோக்கி மதுஸூதனன் இந்த வாக்கியம் சொல்லினன்.

பகவான் சொல்லுகிறார்.

(2) எங்கிருந்தடா உனக்கு (இப்படிப்பட்ட) விஷம (நேர)த்தில் இந்த மனத்தளர்ச்சி ஏற்பட்டது - ஆர்யஜாதிக்குத்தகாதது, இன்பவாழ்வைத் தடுப்பது, புகழை அழிப்பது?

(3) பார்த்தா! பேடியாகிவிடாதே; உனக்கு இது பொருந்தாது. நீசத்தன்மைகொண்ட உள்ளச்சோர்வை ஒழித்து, பரந்தபனே! எழுந்து நில்.

அர்ஜுனன் சொல்கிறான்.

(4) ஏ, மதுஸூதனா! பகைவரை யழிப்போனே! பூஜை செய்யத் தகுந்தோராகிய வீஷ்மரையும், துரோணனையும் நான் அம்புகளுடன் எதிர்த்து எங்ஙனம் போராடுவேன்?

(5) மஹானுபாவராகிய குருக்களைக் கொல்லாமல் விட்டு, (அதனால்) இவ்வுலகத்தில் பிச்சையெடுத்து உண்பதும் நன்றேயாம். பொருளாசைகொண்ட குருக்களை இங்கு கொல்வேனாயின், பிறகு நான் துய்க்கும் இன்பங்கள் இரத்தக் கறை பட்டனவாகுமன்றோ?

(6) மேலும், நாம் அவர்களை வெல்வதா, அவர்கள் நம்மை வெல்வதா,—இவ்விரண்டில் எது நிச்சயமென்பது தெரியவில்லை. எவர்களைக் கொன்றுவிட்டு அதன் பின் உயிர்தரித்திருக்கமாட்டோமோ அப்படிப்பட்ட திருதராஷ்டிரன் கூட்டத்தார்போர்முகத்து வந்து நிற்கிறார்கள்.

(7) உள்ளச் சிறுமை கொண்ட இயல்பினனாய், அறத்தை மறந்த சித்த முடையவனாகி, உன்னைக் கேட்கிறேன். எது நன்

றென்பதை உறுதியாக எனக்குச் சொல்லிவிடு. உனக்கு நான் மாணாக்கன். உன்னை வழிபட்ட எனக்கு அருள்புரிக.

(8) பூமியில் எதிரிகளற்ற, செழித்த அரசு பெற்றாலும் தேவர்களின் தலைமைபெற்றாலும், பின்பு பந்து நாசத்தால்விளையும், புலன்களைச்சுடுந்தன்மை கொண்ட துயரத்தை எங்ஙனம் மாற்றுவதென்பது தெரியவில்லை.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லுகிறான்.

(9) இங்ஙனம் எதிரிகளைச் சுடுபவனும், உறக்கத்தை வென்றவனுமாகிய பார்த்தன் கோவிந்தனிடம் சொல்லிவிட்டு, "நான் போர்செய்யமாட்டேன்" என்று பின்வெறுமே யிருந்து விட்டான்.

(10) பரதநாட்டுத் தலைவனே! இரண்டு படைகளுக்குமிடையே (அங்ஙனம்) துயரப்பட்டு நின்ற பார்த்தனைநோக்கிக் கண்ணன் புன்னகையுடன் சொல்லுகிறான்.

பகவான் சொல்லுகிறார்.

(11) துயரப்படத் தகாதவர் பொருட்டாகத் துயரப்படுகிறாய்! ஞானவாதங்கள் வேறே செய்கின்றாய்! இறந்தவர்பொருட்டேனும், இறக்காதவர் பொருட்டேனும் பண்டிதர் சோகப்படுவதில்லை.

(12) எப்போதும் நான் இல்லாதிருந்த தில்லை; நீயும் இங்குள்ள மற்றெல்லா அரசரும் அப்படியே. நாமெல்லோரும் இனி எப்போதேனும் அழியப்போவது மில்லை.

(13) இந்த உடலில் எப்படிக் குழந்தைப் பருவமும் இளமையும், முதுமையும் உண்டாகுமோ அதுபோலவே தான் ஆத்மாவுக்கு வேறுடல் கிடைப்பதுவும். தீரன் (அறிஞன்) அதில் மயக்கமடைவதில்லை.

(14) குந்தி மகனே! குளிர்ச்சி, வெம்மை, இன்பம், துன்பம், இவற்றைத் தருகின்ற பூதவுலகத்தின் அநுபவங்கள் (பூதமாத்திரைகளின் ஸ்பரிசங்கள்) தோன்றிக் கெடுவன; நிலைபற்றன. பாரதனே! அவற்றைப் பொறுத்திடுக.

(15) புருஷரேறே! இவற்றால் (இந்த பூதமாத்ராஸ்பர்சங்களால்) தொல்லைப்படுத்தப் படாமல் இன்பத்தையும், துன்பத்

தையும் ஒன்றுபோலக்காண வல்ல தீரனே அமிர்த நிலைக்குத் தகுதியுடையவனாகின்றான்.

(16) இல்லாதது, (என்றும்)உளதாகாது. உள்ளது இல்லாததாகாது. உண்மையறிந்தோர் இவ்விரண்டிற்கும் முடிவு கண்டுளர்.

(17) இஃதனைத்திலும் (தோன்றும் பொருள்களனைத்திலும்) நிரம்பியிருக்கும் அதனை அழிவற்றதாகத் தெரிந்துகொள். மாறுதலற்றதாகிய இதற்கு அழிவுசெய்தல்யாராலும் முடியாது.

(18) என்றுமுள்ளது, அழிவற்றது, அளவிடப்படாதது,—ஆகிய ஆத்மாவின் இந்த உடலங்களெல்லாம் முடிவுடையன. ஆதலால், பாரதனே! போர்செய்க.

(19) இதனை எவன் கொல்வோனாக அறிகிறானோ, எவன் இதனைக் கொல்லப் படுவோனாகக் கருதுகிறானோ, இவ்விருவரும் அறியாதார். இஃது (ஆத்மா) கொல்வதுமில்லை, கொல்லப்படுவதுமில்லை.

(20) இஃது பிறப்பதில்லை; எப்போதும் இறப்பதுமில்லை; இருந்து பின் இல்லாமற் போவதுமில்லை; பிறப்பற்றது, என்றுமுளது, நிலைத்தது, பழமையானது; உடலைக் கொல்லும் போது இது சாவதில்லை.

(21) நாசமற்றது, நித்யமானது, பிறவாதது, மாறாதது,—ஆகிய இவ்வாத்மாவை அறிந்தவன் பின் எங்ஙனம் யாரைக் கொல்விப்பது? யாரைக் கொல்வது?

(22) நொய்ந்து போன ஆடைகளைக் கழித்து விட்டு மனிதன் எப்படி வேறு புதியன கொள்ளுகிறானோ அது போலவே ஆத்மா நொய்ந்து போன உடல்களைக் கழித்து விட்டு வேறு புதியனவற்றுள்ளே செல்லுகின்றது.

(23) இதைப் படைகள் வெட்டுவதில்லை. தீ இதை எரிக்காது. நீர் இதை நனைக்கமாட்டாது. காற்றும் உலர்த்தாது.

(24) இது பிளவுண்ணாது, எரியாது, நனையாது, உலராது. இது நித்யம்; அனைத்திலுமிருப்பது; நிலைத்தது; அசையாதது; எக்காலத்துமிருப்பது.

(25) இஃது மறைந்து நிற்பது; கருதொணாதது; திரிபில்லாதது; இதனை இங்ஙனமாகத் தெரிந்துகொண்டு நீ துயரப்படாமலிருத்தல் தகும்.

(26) இங்ஙனமின்றி, நீ இதை நித்த நித்தம் பிறந்து, நித்த நித்தம் சாவதோர் பொருளாகக் கொண்டபோதிலும், பெருந் தோளினாய்! நீ இவ்வாறு துயரப்படுதல் தகாது.

[பொது வ்யாக்யானம்:—ஆத்மா என்னும் வடமொழிக்குத் "தான்" என்பதுபொருள் இச்சொல்லின் குறிப்பை எவரும் சிறிது ஆலோசனை செய்து தெரிந்துகொள்ளுதல் எளிதாயினும், எழுத்தால் தெளிவுபட விளக்குதல் அரிது. எனினும், ஓர் பொருளின் நிஜவடிவமே அதன் ஆத்மா என்று பொதுப்படை யாகக் கூறுதல் ஒருவாறுபொருந்தும். வேஷ்டிக்குப் பஞ்சு ஆத்மா, பஞ்சுக்குப் பஞ்ச பூத அணுக்கள் ஆத்மா, கதவுக்கு மரம்ஆத்மா, மரத்துக்குக் "கார்பன்" (Carbon) என்று ஐரோப்பியர் கூறும் மூலவஸ்து ஆத்மா, அதற்கு அணுக்கள் ஆத்மா, இங்ஙனமே எல்லா வற்றிற்கும் கொள்க. இனி, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மூலமாகிய 'பரமாத்மா' வையே கீதை 'ஆத்மா' என்கிறது. ஸகல உயிர்களுக்கும், சித்தங்களுக்கும், ஸூக்ஷ்ம வஸ்துக்களுக்கும், ஸ்தூல வஸ்துக்களுக்கும், ஆதி வடிவமாகிய "ஆத்மா" ஒன்றென்பது கீதையின் கொள்கை. இந்த ஆத்மாவுக்கு ஸூர்யன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், கடல்கள், மலைகள், மனிதர், மற்ற ஜீவராசிகள், இன்னும் பலவகையாகக் காணப்படும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மவஸ்துக்கள், இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான உடல். இவ்வுடல்கள் பழமைப்பட்டு நொய்ந்து போனவுடனே அவற்றை எறிந்துவிட்டு ஆத்மா புதிய உடல்கள் கொள்ளுகிறது. அந்த ஆத்மா நித்யமாய், எங்கும் எல்லாவற்றிலும் நிரம்பியதாய், அழிவற்றதாய், திரிபற்றதாய், விளங்குவது-இது வேதாந்தக்கொள்கை. இதை நம்புவோன் தனது மரணத்திற் கேனும், பிறர் மரணத்துக் கேனும் துயரப்படுதல் பேதைமை யென்று கீதாசாரியர் கூறுகின்றார். இக்கொள்கையை விட்டு "ஒவ்வொரு பொருளின் ஆத்மாவும் அப்பொருள் தோன்றும் போது தோன்றி அழியும் போது அழிகிறது, எல்லாவற்றிலும் ஒன்றாய் நித்தியமானதோர் பரமாத்மா இல்லை" யென்னும் நாஸ்திகக் கொள்கையுடையவர் கூட மரணத்திற்கு நெஞ்சழிவது மடமை யென்பதை கீதை வற்புறுத்திக் காட்டுகிறது. பரமாத்மா உண்டெனினும், இல்லை யெனினும் தோன்றுவ தெல்லாம் அழிவது இயற்கைவிதியெனக் கண்டவன் மாணத்துக்கு வருந்துதல் பெருமடமையன்றோ?]

(27) பிறந்தது சாதல் திண்ணம். செத்தது பிறத்தலும் திண்ணம். ஆகையால், தடுக்க முடியாத செய்தி யொன்றிலே, நீ துயரப்படுதல் தகாது.

(28) வஸ்துக்களின் தொடக்கம் தெரிவதில்லை. நடு தெளிவாகத்தெரியும். முடிவு தெரியாது. இதில் வருந்துவதேன்?

(29) இதனை (ஆத்மாவை) யாரோ ஒருவன் வியப்புப்போலக் காண்கிறான். பின்னுமொருவன் அங்ஙனமே வியப்பெனச் சொல்லுகின்றான். மற்றொருவன் இதை வியப்பெனக் கேட்கின்றான். கேட்பினும் இதை யறிவோர் யாருமில்லை.

(30) எல்லாப் பொருள்களின் உடல்களிலுமுள்ள இந்த ஆத்மா எப்போதும் கொல்லப் படாதது. ஆதலால் எல்லா வஸ்துக்களுக்குமே நீ, துயரப்படுதல் தகாது.

(31) ஸ்வதர்மத்தைக் (தன்-கடமையை) கருதமிடத்தும், நினது நடுக்கம் தகாததேயாம்; மறவனுக்கு (க்ஷத்ரியனுக்கு) அறப் போரைக்காட்டிலும் உயர்ந்தநன்மைவேறொன்றுமேயில்லை.

(32) தானேவந்து விளைந்திருப்பதும், திறந்து வைத்த சொர்க்க வாயில் போன்றது மான, இவ்வகைப்போர் கிடைக்கப் பெறும் மறவர் இன்பப் பேறுடையார்.

(33) இனி இந்த அறம்வாய்ந்த போரினை நீ செய்யமாட்டா யெனில், ஸ்வதர்மத்தை (தன் - கடமையை)யும் கீர்த்தியையும் அழித்து விட்டுப் பாவமெய்துவாய்.

(34) உலகத்தார் நினக்குத் தீராத வசை கூறுவர். நன்கு மதிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு வசையானது சாதலைக் காட்டினும் கழிவுற்றதாகும்.

(35) போரினின்றும் அச்சத்தால் நீங்கியவனென்று நின்னை மஹாரதர் கருதுவர். அவர்களுடைய பெரு மதிப்புக்கிடமாயிருந்த நீ (இனி) எளிமை யெய்தி விடுவாய்.

(36) நினது பகைவர் நின் திறமையைப் பழித்துச் சொல்லத்தகாத மொழிகள் பல சொல்லுவர். அதனிலும் துன்பமிக்கது யாது?

(37) செத்தால் சொர்க்க மடைவாய்; வென்றால், நிலமகளை ஆண்டின் புறுவாய். ஆதலால், குந்திமகனே! எழுந்து நில், போர் செய்யத் துணிந்தவனாகி.

(38) இன்பம், துன்பம்; பேறு, இழத்தல்; வெற்றி தோல்வி; இவற்றை நிகராகக் கருதிப் பின் போருக்குத் துணிக. இங்ஙனம் (செய்ய) நினக்குப் பாவம் ஏற்படாது.

(39) இவ்வாறாக நினக்கு ஸாங்க்ய சாஸ்திரப்படி அறிவு காட்டினேன். இனி இதையே யோக வழியிலே கேள். இவ்வறிவுடன் கலப்பாயெனில், பார்த்தா! நீகர்ம பந்தத்தை (வினைக் கட்டை) அகற்றிவிடலாம்.

(40) இதில் முயற்சிக்கேடு ஒன்றுமில்லை. இதில் தவறில்லை. இந்த தர்மத்தில் சிறிதளவு கூடப் பெரியபயத்தினின்றும் பாது காக்கிறது.

(41) குருநந்தனா! முயற்சியில் உறுதி கொண்ட புத்தி ஒரே தன்மையிலிருக்கும். உறுதியில்லாதாருடைய புத்திகள் பலகிளைகளுடையன, முடிவில்லாமல் சலிப்பன.

(42) பார்த்தா! வேதச் சொல்லிலே பற்றுடையவர்களாய், "இதைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை" யென்று பேசிக் கொண்டு, அறிவில்லாதார் இங்ஙனம் (பின்வருமாறு) பூக்கள் புனைந்த வார்த்தை சொல்லுகின்றனர்.

(43) காமாத்மாக்கள் (விருப்பமே யாயினோர்) சொர்க்கபோகத்தையே கதியாகக் கொண்டோர், "கர்மப்பயன் ஜன்மமே" யென்றும் "இன்பத்தையும், தலைமையையும் நாடிப்பலவகைப்பட்டகிரியைகள் செய்யவேண்டு" மென்றும் (சொல்கின்றனர்.)

(44) இன்பத்திலும், தலைமையிலும் பற்றுடையார், (மேற் கூறப்பட்ட) வார்த்தையினால் கவரப்பட்டநெஞ்சினர், இவர்களுக்கு ஸமாதியில் உறுதி கொண்டு நிற்கும் புத்தி ஏற்படுவதில்லை.

(45) அர்ஜுனா! வேதங்கள் மூன்று குணங்களைப்பற்றிப் பேசுவன. நீ மூன்று குணங்களைக் கடந்து இரட்டைகளினின்றும் பிரிந்தவனாய், எப்போதும் மெய்ம்மையில் நிலைத்தவனாய் யோக க்ஷேமங்களைக் கடந்தவனாய், ஆத்மவானாகி நின்றிடுக.

(தொடரும்)

சில ஆழ்ந்ததனிமொழிகள்.

பிரம்மஸ்ரீ ஏ. எஸ். கஸ்தூரிரங்கய்யர். பி. ஏ; எல். டி.

அவர்கள் எழுதியது.

2. முன்னே பின்னே செத்திருந்தாலன்றோ சுடுகாட்டிற்கு வழிதெரியும்.

இது வெகுசாதாரணமாக நம்முள் வழங்கும் ஒருதனி மொழி. ஒவ்வொரு ஊரிலும் சுடுகாட்டிற்குப் பிணத்தை எடுத்துப் போக ஒருவழக்கமான வழி ஒன்றிருப்பது வழக்கம். இந்தவழியேதான் எல்லாப்பிணங்களையும் எடுத்துச்செல்லவேண்டும். இது தவறி வேறு வழியாகப் பிணம் கொண்டு போகப்பட்டால் ஊரில் கலகம் உண்டாகிவிடும். புதியமார்க்கத்திலிருக்கும் வீட்டுக்காரர்கள் பிணத்தைத்தடுத்துச் சண்டையிட்டு அதைச்சரியான தெருவழியாகச் செலுத்தமுயலுவர். ஊருக்குப்புதியவர்கள் வீட்டில் ஏதாவது மரணம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அவ்வூர்க்காரர்களில் ஒருவனை வரவழைத்துச் சுடுகாட்டிற்குப் போகும்வழியைக்காட்டும்படி ஏற்பாடுசெய்து தான் பிணத்தைஎடுக்க முயலவேண்டும். உள்ளூர்க்காரர் சிலருக்குச் சுடுகாட்டிற்கு வழிதெரியாமலிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவரைச் சிலசமயங்களில் விசாரிக்கும்படி நேரிட்டால் அவர்தெரியாது விழிப்பர். அப்பொழுது வழிதெரிந்தவர்களிற்சிலர் விசாரிப்பவர்களை நோக்கி 'முன்னே பின்னேசெத்திருந்தாலன்றோ சுடுகாட்டிற்கு வழிதெரியும்அவனுக்கு. நான் காட்டுகிறேன் வாருங்கள்' என்று கூறிச்சகாயம்செய்யப்புகுவதுவழக்கம். இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் வெளிவரும் இந்த சாதாரணத்தனி மொழிக்கு 'அவன் வீட்டில் முன்னேபின்னே யாராவது இறந்திருந்தாலன்றோ அவன்சுடுகாட்டிற்குப் போகும்படி நேர்ந்திருக்கும்; அவனுக்கு அந்தவழி தெரியஇடம் ஏற்பட்டிருக்கும். அவன் அதிர்ஷ்டவான். அந்தக்கஷ்டம் இதுவரையில் அவனுக்கு வந்ததில்லை' என்பதுதான்பொருள். இப்படிப் பொருள்கூறுவதில் சந்தர்ப்பத்தை நோக்கி இந்தத்தனிமொழி 'முன்னே பின்னே (அவன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாராவது)செத்திருந்தால் அன்றோ (அவனுக்கு) சுடுகாட்டிற்கு வழிதெரியும்' என்று பூரணம் செய்யப்பட்டது.

இத் தனிமொழியில் சிலசொற்கள் தொக்கிநிற்பதே இதன் ஆழ்ந்தகருத்துக்கு முக்கியகாரணமாக விருக்கிறது. முன்வருவி

த்தது போல வருவிக்காது 'முன்னே (அவன்) செத்திருந்தால் அல்லவா (அவனுக்கு) சுடுகாட்டிற்கு வழிதெரியும்' என்று வருவித்துக்கூற இதில் இடமுண்டு. இப்படிக்கூறும்பொழுது சாதாரணப்பொருள் பொருந்தாது. இதற்குச்சாதாரணமாகப்பொருள்கூறப் புகுந்தால் ஒன்றும் விளங்காமல் போய்விடும். இதன் உள்ளுறை பொருளே மிகமுக்கியமானது.

இதில் அடங்கியிருக்கும் உட்கருத்து நன்குவிளங்குவதற்கு சாவு, சுடுகாடு ஆகிய இப்பதங்களின் உட்கருத்துக்களை ஆராய்ந்து விட்டாற் போதும். சாவுஎன்பது ஜீவன்தேஹத்தை விட்டுப்போவது. இந்தக்காலங்களில் தேஹத்தில் உணர்ச்சியே இராது. இந்திரியங்கள் விஷயங்களை கிரஹிக்கமாட்டா. ஆகவே சாவுஎன்பதன் உட்கருத்து நான் கர்த்தா போக்தா என்ற ஜீவபாவம் நீங்குவதால் இந்திரியங்கள் வெளிமுகப்பட்டு விஷயங்களை நுகராது அதனதன் கோளகங்களில் லயித்து நிற்பது என்பது பொருள். இக்கருத்தைத்தான் பட்டணத்தாரும்:—

"ஆவியொடு காயமழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவியென்று நாமம்படையாதே—மேவியசீர்
வித்தார முங்கடம்பும் வேண்டாம் மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலேதிரி."

என்றபாடலில் குறிப்பித்துள்ளார்.

சாவு என்றபதத்தின் உட்கருத்தையும் செத்தாரைப்போலேதிரிவது எப்படி என்பதையும் வேறுஓர் தனிமொழியின் சம்பந்தமாக எடுத்து விஸ்தரிக்கும்படி வரும்; ஆதலால் இங்கு இதோடு நிறுத்துவோம். இனிச் சுடுகாடு என்பதன் உட்கருத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். சுடுகாட்டில் நாமரூபம் முதலிய அற்புத விஷயங்கள் அமைந்திருந்த மானிட தேஹங்கள் எல்லாம் நாமரூபாதிகள் நீங்கி ஒரே ரூபமான பிடிசாம்பலாகிவிட அதையும்காற்று ஒரு மூச்சில் வாரிக்கொண்டு போகத்தக்க நிலையை அடைந்திருக்கும் வெட்டவெளியான இடம். ஆதலால் உள்நாட்டவிஷயத்தில் நாமரூபங்களாகிய பிரபஞ்ச தர்மங்கள் நீங்க அகண்டசச்சிதானந்த ரூபமாகி அந்த உணர்ச்சியும் நழுவி உள்ளது உள்ளபடி ஏற்படத்தபாராக இருக்கும் நிலையைக் குறிக்கும் சுடுகாடு என்னும்பதம். இப்படிப்பட்ட சுடுகாட்டில்தான் சச்சிதானந்த வஸ்து

அநுபவம்ஏற்படும் என்பதைப் பரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவம் ஆடுமிடம் சுடுகாடு என்று ஆகமங்கள் குறிப்பாக வெளியிடும். விபூதி அதன் வெள்ளைச்சாம்பல் ரூபத்தால், நாமரூபமிழந்து மிஞ்சி, மேல் ஒருமாறுபாட்டிற்கும் இடங்கொடுக்காது நிற்கும் சச்சிதானந்த சாத்விக நிலையை உணர்த்துவதாற்றான் மிகச்சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது.

இவ்விரண்டுபதங்களின் உட்பொருள்களையும் நாம் எடுத்துக் கொண்ட தனிமொழியில் பொருத்திப் பார்த்தால் அதன் ஆழ்ந்த கருத்து வெளிப்படும். 'முன்னே பின்னே ஒருவன் ஜீவபாவம் நீங்கி, வெளிமுகப்படாமல் உள்முகப்பட்டு வெளிப் பிரபஞ்சத்தில் செத்தவன் போலஇருந்தால் அன்றோ அவனுக்கு நாமரூபங்களற்றுக் கேவலம் அகண்டசச்சிதானந்தமாகச்சேஷித்து அந்தஉணர்ச்சியும் நழுவத்தயாராக விருக்கும் மேலான நிலையைச் சென்றனுக ஏற்பட்டுள்ள வழிதெரிய இடமுண்டு. இவ்வண்ணம் செத்தாரைப்போலத் திரியக்கற்றுக்கொள்ளாதவனுக்கு ஆநந்தநடேசர் நடமாடும் தில்லைச்சுடலைக்குப்போய்ச்சேரும் வழி எப்படித்தெரியும்?' என்ற அற்புத வேதாந்த ரஹஸ்யத்தை அடக்கியுள்ளது இத் தனிமொழி.

சும்மாயிருத்தலே சுகம். *

ஒரு க்ஷேத்திரத்தில் ஒரு மகான் வசித்து வந்தார். அவர் அக்கோவிலின் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து கொண்டு அல்லும் பகலும் அந்தர் முகத்தராய் நிஷ்டையிலிருப்பது வழக்கம். மலஜல விசர்ஜ்ஜனத்தின் பொருட்டு மாத்திரம் எழுந்திருப்பாரே யொழிய மற்ற சமயங்களில் அவ்விடத்தை விட்டு அகலார். அவரது மனமானது பகிர்முகத்தில் பரவாமல், அக்கோயிலில் நடக்கும் தடபுடலான உற்சவங்களிலாவது கூட்டம் கூட்டமாக வந்து கொண்டும் போய்க் கொண்டும் இருக்கும் ஸ்திரீகளாலாவது புருஷர்களாலாவது சலனப்படாமல் சத்திய வஸ்துவினிடத்தில் சாந்தம் உற்றிருந்தது. அக்கோவிலின் தர்மகர்த்தா இம் மகானுடைய மகத்துவத்தை அறிந்து, கோவில் மடப்பள்ளியிலிருந்து தினந்தோறும் அவருக்குப் போஜனம் அளிக்கும்படி

* இக்கதை 'பிரபுத்த பாரதா'வி லிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

உத்தரவு செய்ததும் தவிர, நாள்தோறும் சாயந்திரம் தான் வீட்டிற்குச் செல்லுமுன் மேற்படி மகாத்துமாவை தர்சனம் செய்து விட்டுச் செல்வார். இங்ஙனம் சில வருஷங்கள் கழிய, புண்ணியசாலியாகிய இந்த தர்மகர்த்தா பரலோகப்பிராப்தியடையவும், இவரது புத்திரன் தர்மகர்த்தா ஸ்தானத்தை வகித்தார். இவரோ தற்கால நாகரீக வித்தியாப்பியாசத்தில் பயின்றவர். ஆங்கில பாஷையில் அதி நிபுணர். கீழ் நாட்டாராகிய பாரத புத்திரர்களை மேல் நாட்டு நாகரீகமும் சாஸ்திரங்களுமே கைதூக்கி விடக் காத்திருக்கின்றன வென்றும் நமது முன்னோர்களெல்லாம் மூட சிரோமணிகள் என்றும் சற்றும் பிரயோசன மில்லாமற் பிதற்றித் திரிகின்ற கட்சியாருள் இவரும் ஒருவர். பிதா பரலோகம் செல்லவே, பிதாவின் ஸ்தானத்தை வகித்த புத்திரனே பிதாவின் கொள்கைகளை வகிக்கவில்லை. தந்தையினால் நடத்தப்பட்டு வந்த மாமூல் விஷயங்களை யெல்லாம் தனது புத்திக்குத் தக்கவாறு தனயன் சீர்திருத்தம் செய்யத் தொடங்கினான். கோவிலின் ஓர் மூலையில் குந்தியிருந்த மகானைச் சோம்பேறி யென்றிகழ்ந்து, அச்சோம்பேறிக்குச் சோறு கொடுக்க லாகாதென்று கோவில் மடப்பள்ளியில் செய்த உத்தரவு அச்சீர்திருத்தங்களிலொன்று. "சோம்பேறி" யோ இவ்வுத்தரவினால் சோர்ந்தவராகக் காணப்படவில்லை; அமர்ந்திருந்த ஆசனத்தை விட்டு அகன்றவருமன்று. மத்தியான காலத்தில் மாத்திரம் சிறிது நேரம் வெளியிற் சென்று பிச்சை யேற்றுப் புசித்துத் திரும்பி விடுவார். புதிய தர்மகர்த்தாவின் சீர்திருத்தம் இவரைச் சீர்திருத்த முடியவில்லை. 'சோம்பேறி' யைச் சுறுசுறுப்பாக்க வெண்ணிய தர்மகர்த்தாவின் தர்மசிந்தை பலிக்கவில்லை. ஆகையால் தர்மகர்த்தாவிற்கு மனம் உடைந்தது; கோபம் கொதித்துப் பொங்கிற்று. உத்தரவின் பலனை யுணராத 'சோம்பேறி'க்கு உணர்ச்சியுண்டாக்கத் தீர்மானித்தார். ஆங்கிலம் பயின்று அனைவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வருகிற நாகரீக தர்மகர்த்தா கோவில் மூலையைக் குடியாகக் கொண்டு எழுத்தின் வாசனைகூட யில்லாமல்சோற்றுவியற்றுச் சுற்றத் துணியற்று ஆக்கம் அற்றுத் தூக்கம் பிடித்து அவத்தில் காலங்கழிக்கின்ற அச்சோம்பேறி'க்குப் பின் வாங்குவாரோ?

ஒரு நாள் தர்மகர்த்தா அச் "சோம்பேறி"யினிடம் சென்று சிறிதும் வணக்கம் ஒடுக்கம் இன்றி மிக்க அதிகார கம்பீரத்து

டன் "ஏ, மூடா! நீ ஏன் யாதொரு வேலையும் செய்யாமல் எப்பொழுதும் தூக்கத்தில் காலங் கழிக்கின்றாய்? வாழ் நாட்களை ஏன் வீண் நாளாக்குகின்றாய்?" எனச் 'சோம்பேறி' அவரை உபசரித்து உட்காரும்படி வேண்டினார். தர்மகர்த்தா கீழே உட்கார்ந்தார். 'சோம்பேறி' யும் சலன மற்றுத் தூங்கத் தொடங்கினார். பத்து நிமிஷங்கள் கழிந்தன; தர்ம கர்த்தாவின் கேள்விக்குச் 'சோம்பேறி' விடை யளித்தா ரில்லை. தர்ம கர்த்தா சுறு சுறுப்பாயிருக்க விரும்பினார்; 'சோம்பேறி' சும்மா விருக்க விரும்பினார். தர்மகர்த்தாவின் மனதைப் பதினாயிரம் விஷயங்கள் கவர்ந்தன; அங்குச் சும்மா வீற்றிருப்பது அவருக்கு வெகு கஷ்டமாய்விட்டது. போக எழுந்திருந்தார். அப்போது 'சோம்பேறி' கண்விழித்துப் பார்த்து அவரை இன்னும் சிறிது நேரம் இருக்க வேண்டினார். தர்ம கர்த்தா அவ் வேண்டுகோட்கு உடன்படும்படி நேர்ந்தது. ஆனால் வெகு நேரம் ஒரே இடத்தில் இருக்க நேர்ந்தபடியால் தர்மகர்த்தாவின் மனம் அமைதி யற்று அல்லற் பட்டது; 'சோம்பேறி'யோ சுகமே சும்மாயிருக்கிறார். மறுபடியும் தர்மகர்த்தா போக எழுந்தார். 'சோம்பேறி' யோ அவரை இன்னும் சிறிது நேரம் இருக்க வேண்டினார். ஆனால் தர்மகர்த்தா "முடியவே முடியாது. ஒரு நிமை நேரம் கூட இனிமேல் எனக்கு உட்கார்ந்திருக்க முடியாது. எனது அநுபவத்தில் சும்மா யிருத்தலைப் போன்ற கடினமான காரியம் உலகில் எதுவும் இல்லை" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார். இங்ஙனம் 'சோம்பேறி'யின் சூட்சுமத்தை உணர்ந்து சென்ற தர்மகர்த்தா கோவில் மடப்பள்ளியாளரிடத்தில் மேற்படி மகானுக்கு முன்னிலும் இரு மடங்கு போஜனம் கொடுக்கும்படி உடனே உத்தரவு செய்து விட்டு, சுற்றித் திரிபவர்கட்கு ஒரு மடங்கும் சும்மா யிருப்பவர்கட்கு இரு மடங்கும் பிரயோசனம் செய்யற்பாலது என்று அன்று முதல் சும்மா யிருப்பவர்களைத் தேடித் திரிகின்றானும்.

இச்சிறிய கதையினால் நாம் அறிய வேண்டுவது யாதெனில், மனம் ஒடுங்கி அமைதி யுற்று ஒரு நிலையில் ஸ்திரப்படுதல் மிகக் கஷ்டம் என்பதே. 'சிந்தையை யடக்கியே சும்மாயிருக்கின்ற திறமரிது' என்றார் தாயுமானவர். ஆனால் காரியங்கள் எவ்வளவு அரியனவோ அவ்வளவு பெரியன என்பதும் எவ்வளவுகஷ்டமோ அவ்வளவு சுகத்தைத் தரும் என்பதும் சிருஷ்டி நீதியாம். ஆகை

யால் தான் மிகக்கடினமான காரியமாகிய சும்மாவிருத்தல்உத்தம சுகத்தை அளிக்கும் எனப் பொருள்படும்படி தாயுமானவர்

"சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லா
மம்மா நிரந்தரஞ்சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான் மௌனி மொழியையும் தப்பியென் பேதைமையால்
வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தே னந்தோவென் விதிவசமே."

என்று கூறியுள்ளார்.

ஒளியும் இருளும்.

பிரஹ்ம ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியபாரதியவர்கள் இயற்றியது.

வான மெங்கும் பரிதியின் சோதி,
மலைகள் மீது பரிதியின் சோதி,
தானை நீர்க்கடல் மீதினு மாங்கே
தரையின் மீதுந் தருக்களின் மீதும்,
கானகத்திலும் பற்பல ஆற்றின்
கரைகள் மீதும் பரிதியின் சோதி,
மானவன்ற னுளத்தினில் மட்டும்
வந்து நிற்கும் இருளிது வென்னே! (1)

சோதியென்னுங் கரையற்ற வெள்ளம்
தோன்றி யெங்குந் திரைகொண்டு பாய,
சோதியென்னும் பெருங்கடல்—சோதிச்
சூறை—மாசறு சோதியனந்தம்
சோதி யென்னு நிறைவிஃதுலகைச்
சூழ்ந்து நிற்ப, ஒருதனி நெஞ்சம்
சோதியன்ற தொர் சிற்றிருள் சேரக்
குமைந்து சோருங் கொடுமையி தென்னே! (2)

தேயலர்க் கொமுதன்ன சோதி,
சேர்ந்து புள்ளினம் வாழ்த்திடுஞ் சோதி,
காம முற்று நிலத்தொடு நீருங்
காற்று நன்கு தழுவி நகைத்தே
தாபமங்கி நல் லின்புறுஞ் சோதி,
தாரணி முற்றுந் ததும்பி யிருப்ப,
தீமை கொண்ட புலையிருள் சேர்ந்தோர்
சிறிய நெஞ்சந் தியங்குவ தென்னே! (3)

நீர்ச்சுனைக் கண் மின்னுற் றிலக,
நெடிய குன்ற நகைத் தெழில் கொள்ள,
கார்ச்ச டைக்கரு மேகங்க ளெல்லாம்
கனக மொத்துச் சுடர் கொண்டுலாவ,
தேர்ச்சி கொண்டு பல் சாத்திரங் கற்றுந்,
தெவிட்டொணுத ந வின்பக் கருவாம்
வேர்ச்சுடர்ப்பர மாண்பொருள் கேட்டும்,
மெலிவோர் நெஞ்சிடை மேவுத லென்னே! (4)

புத்தகவரவு.

மெய்ஞ்ஞானபோதம்:—இந்நூலாசிரியர் வாரந்தோறும்இச் சென்னை யினின்றும் வெளியாகிவரும் 'லோகோபகாரி' என்னும் தமிழ்ப்பத்திரிகையின் ஆசிரியராகிய வித்துவான். கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் ஆவார். தமிழ்ப்பாஷையில் இவருக்குள்ள பாண்டித்தியமும் வேதாந்த விஷயங்களில் இவருக்குள்ளபயிற்சியும் எல்லோரும் அறிந்ததேயாகும். 1911-ம்வருஷத்து 'லோகோபகாரி' பத்திரிகைகளில் முதற் பக்கங்களில் பிரசுரமாகி வந்த அத்தியற்புதமான ஞானவிஷயங்களெல்லாம் ஒருங்குதிரட்டப் பெற்று மெய்ஞ்ஞானபோதம் என்னும் மேன்மையான பெயருடன் இந்நூல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலைமறைகாய்போலப் பெரும் பான்மையோருடையபுத்திக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து கிடக்கும் அநேக விஷயங்கள் இப்புத்தகத்தில் உயர்ந்த செந்தமிழ் நடையில் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. வேதாந்த சாஸ்திரங்களில்விஸ்வாசமும் விருப்பமும் உள்ளவர்களுக்கு இந்நூல் இன்றி யமையாததாகும். இதன்விலை அணு 12. வேண்டியவர்கள் சென்னை, கோமளீஸ்வரன்பேட்டை, லோகோபகாரி ஆபீசுக்கு எழுதினுல் கிடைக்கும்.

பரதன்:—இச்சிறுபுத்தகம் வரகவி. திரு. அ. சுப்பிரமணியபாரதியவர்களால் எழுதப் பெற்றது. நமது இதிகாசங்களுள் ஒன்றுகிய ராமாயணத்திலிருந்து இக்கதை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பாஷையும்கதையும் படிப்பவர் மனதை ரமிக்கச் செய்கின்றன. சகோதர வாத்ஸல்லியத்தின் அருமையையும் பெருமையையும் இப்புஸ்தகத்தை ஒருதரம் படித்தவர்கள் அறிந்துணராமலிரார்கள். ஐரோ

ப்பிய நவீனகங்களை அநுசரித்தும் மொழிபெயர்த்தும் புத்தகங்கள் எழுதி ஆரியநாட்டைப்பாழாக்கும் இக்காலத்தில் நமது பூர்வீக இதிகாசங்களாகிய ராமாயணம் பாரதம் இவைகளிலிருந்து சிறுசிறுகதைகளாக எடுத்து ஜனசமூகத்தின் தற்காலமுன்னேற்றத்திற்கேற்ப எளியஜனங்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி எழுதிப்பிரசுரிக்கவேண்டியதுதேசாபிமானிகளின்கடமையாகும். இப்புத்தகத்தின் விலை அணா 4. வேண்டியவர்கள் திருவல்லிக்கேணி, ஹைரோட், 32, பாலசுப்பிரமணியன் கம்பெனிக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமாச்சார குறிப்புகள்.

கல்கத்தாவில் ஆங்கிலபாஷையில் நடைபெறும் அமிர்த பஜார் என்றபத்திரிகை பாரிஸாலில் சதியாலோசனைக்கேஸ் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதே அக்கேஸைப் பற்றிச்சில அபிப்பிராயங்கள் வெளியிட்டதென்றும் ஆகையால் நியாயஸ்தல நிந்தனைக் குற்றம் செய்ததென்றும் கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டில் வங்காளக் கவர்ன்மெண்டாரால் அப்பத்திரிகையின்மீது பிரியாது கொண்டுவரப்பட்டது. ஜட்ஜிகள் பத்திரிகையின் மீது சொல்லப்பட்ட குற்றங்கள் ஏற்படவில்லை யென்று, பிரியாதைத் தள்ளிவிட்டனர். இப்பத்திரிகை ஜகத்ஸி ஆஸ்ரமக் கேஸ் விஷயமாக ஏதோசில மிகக் கடுமையாக எழுதிற்று என்று, வங்காளக் கவர்ன்மெண்டார் சென்ற மாதத்திற்றான் அப்பத்திரிகையின் அதிபரிடத்தில் ரூபா 5000 ஜாமீன்வாங்கிக் கொண்டனர். இப்பொழுது இந்தக்கேஸூம் கவர்ன்மெண்டாரால் கொண்டுவரப் பட்டது. இவற்றையெல்லாம் யோசிக்குமிடத்து அமிர்தபஜார் பத்திரிகை அரசாங்கத்தாருக்கு அதிருப்தி விளைவித்திருக்கிறதென்று ஊகிக்கிறோம். அப்பத்திரிகையின் அதிபராகிய மோதிலால்கோஸ் என்பவர் இப்பொழுது வங்காளதேயத்தில் கவர்னராயிருக்கும் லார்டு கார்மிகேல் அவர்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சென்னைநகரில் சமீபத்தில் நடந்த சுகாதார மகா சபைக்கு அனுப்பப்பட்டார். மேலும் இவர் ஏழைஜனங்களிடத்தில் இரக்கசித்தம் மிகுந்த ஜீவகாருண்ணியர். அரசாங்கத்தாருடைய அதிருப்திக்காற்று இவர் மீது வீச ஆரம்பித்திருக்கிறதைப் பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம்.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கல்கத்தா சர்வகலாசாலையில் பிரசங்கிகளாக யிதுவரையிருந்த மூன்று மேதாவிகளை இனி நியமித்தல் கூடாதென்று சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தாருக்கு உத்தரவு அளித்திருக்கின்றனர். காரணம்:—இவர்கள் ராஜநீக வியவகாரங்களில் தலையிட்டிருந்தார்கள் என்பதே. ஆனால் இம் மூன்று பெயர்களில் ரஸுல் என்பவர் ஒருவர்தான் ராஜநீக வியவகாரங்களில் சிறிது கவனம் செலுத்தியிருந்தவர். அவரும் ராஜபக்தி செழித்த மிதவாதக்கட்சியைச் சேர்ந்தவரே. மற்றிரண்டு பெயர்களும் எப்பொழுது எவ்விடத்தில் எவ்வண்ணம் ராஜாங்கவியவகாரங்களில் தலையிட்டிருந்தனர் என்பது நமக்குப்புலப்படவில்லை. இவ்விஷயமாய்க் கல்கத்தாவில் சிறிதுகலக்கம் உண்டாயிருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ராஜதந்திர நிபுணராகிய லார்டு ஹார்டிஞ்சு அவர்கள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றித் தீர்க்கமாய்ப் புனராலோசனைசெய்வாரென்று நம்புகிறோம்.

மிஸஸ்பெஸண்டு இங்கு ஹைக்கோர்ட்டில் கொடுத்த முதல் வாக்கு மூலத்தில் தான் மகாராஷ்டிரதேசத்திலுள்ள வாலிபர்களுக்கு அவர்கள் ராஜ்ய விவகாரங்களில் தலையிடல் தகுதியன்று என்று போதனைசெய்ததாகவும் அதனால் அமிதவாதிகள் இவரைப் பல்விதத்திலும்கெடுக்க முயன்றார்களென்றும்இப்பொழுதும் அவர்களுடைய தூண்டுதலினாலேயே இந்தக் கேஸ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதென்றும் கூறினர். ஜட்ஜியவர்கள் இவ்விஷயங்கள் எல்லாம் பிரியாதுக்குச் சம்பந்தமற்றவை யென்றும் விரோத குணம் நிறைந்துள்ளவை யென்றும் கூறி இவ்வாக்கு மூலத்தைத் தள்ளும்படி செய்து வேறுவாக்கு மூலம்கொடுக்கும்படி கேட்டனர். இதையெல்லோரும் அறிவர். இப்பொழுது இங்கிலாந்துக்குச் சென்றிருந்த மிஸஸ்பெஸண்டு வைதீகர்களும் அமிதவாதிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து தன்னைக்கெடுத்துவிட எண்ணம் கொண்டுள்ளதாலேயே சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் வியாச்சியம் கொண்டுவரப்பட்டதென்றும் மகாராஷ்டிரதேசத்து வைதீக கோஷ்டியைச்சேர்ந்தவரே ஸ்ரீ திலகரென்றும் வங்காளதேசத்து வைதீககோஷ்டியைச்சேர்ந்தவரே ஸ்ரீ அரவிந்தகோஷ் என்றும் தானும் தன்னுடையபரிவாரங்களும் ஆங்கிலேயரையும் இந்தியரையும் ஒற்றுமைப்படுத்த முயன்று கொண்டிருப்பதாகவும் மற்றும் "கிறிஸ்டி

யன் காமன்வெல்த்" என்ற பத்திரிகைக்கு எழுதியுள்ளார். பெற்ற தகப்பன் பித்துப்பிடித்து இவரிடத்தில் பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துக் கோர்ட்டுகளில் கூக்குரலிட, இவர் புரட்டுகள்செய்து பெற்றோரிடத்தினின்றும் பிள்ளைகளைக் கொள்ளை கொண்டது மன்றியில், தனக்குள்ளராஜபக்தியின் மிகுதியினாலேயே தனக்கு இத்தகையதுன்பங்கள் நேரிடுகின்றன என்று அரசாங்கத்தாரையும் ஆங்கில ஜனங்களையும் ஏமாற்றி மேற்படிவியாஜ்யத்தில் ஜயத்தை விரும்புவது அன்னோருக்கழகன்று. இவர்வார்த்தைகளைக் கவனித்தால், இவர் இல்லாவிடில் ஆங்கிலராஜாங்கமே நிலைக்காதுபோலும்! ஒருகிராமத்தில் இருந்த ஒருகிழவி தன் சேவல் கூவுகிறதினாலேயே பொழுது விடிகிறதென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தாளென்றும், அவளை ஓர்நாள்சிலபையன்கள் தொந்தரவு செய்யும்படி நேரிட அவள் 'இவ்வளவு அக்கிரமமா இந்தஊர்ப்பையன்களுக்கு? பொழுது விடிகிறதைப் பார்க்கிறேன்' என்று சபதங் கூறித் தன் சேவலை எடுத்துக்கொண்டு அடுத்தகிராமத்திற்குச் சென்று விட்டாள் என்றும் பின்னர்தன்சேவல் இல்லாவிடினும் பொழுது விடிகிறது என்றுகேட்டு வெட்கினாள் என்றும் ஒருகதை உண்டு. அதுபோலி உள்ளது அன்னிபெஸண்டின் எண்ணம்.

சென்ற பத்திரிகையில் ரெயில்வே வேலை நிறுத்தத்தைக் குறித்துப் பிரஸ்தாபித்திருந்தோம். இப்பொழுது ரெயில்வேக் கம்பெனியாரே ஜயித்துவிட்டனர். வேலை நிறுத்தம் செய்த வேலையாட்களில் மிக்கவரும் அவமானங்கட்கும் அபராதங்கட்கும் உட்படுத்தப்பட்டு மறுபடியும் வேலையிற் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனராம். ரெயில்வே வேலைக்காரர்களின் அமல்கமேட்டட் சபையார் வேலையாட்களையெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்யும்படி தூண்டிவிட்டு அவர்களுடைய உணவுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்யாமல் ஏமாற்றிவிட்டார்களென்று சிலபத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. இது எம்மட்டும் உண்மையோ, யாம் அறியோம்.